

1. **W**ilkommen zu dem Fest der Jugend.

W

1. **W**ilkommen zu dem Fest der Jugend.

2. **W**ilkommen zu dem Fest der Jugend.

3. **W**ilkommen zu dem Fest der Jugend.

4. **W**ilkommen zu dem Fest der Jugend.

5. **W**ilkommen zu dem Fest der Jugend.

6. **W**ilkommen zu dem Fest der Jugend.

W

man, Det wore säkert wärre. Som jag, war
flitig fring ditt tjäll, Din glada sång från dag
till qväll Må lifwa flog och dal och fjäll, Och
war din egen herre.

8. Om genom miswäxt, armod, nöd, Din
fröjd i gråt sig wänder, Edt ändå af din flit
ditt bröd, Ei ur den rikes händer. Gå till mitt
kalla stoft, och der, Wid Gud och fosterlandet
swär: Jag skall, lif den, som hwillar här, Ta
bröd af egna händer.

Tiden.

1. **T**iden wäl må flyktig heta, Innet sinns,
som flyr så snart. Lycklig den, som rätt kan
weta Att dra nytta af dess fart. Lär, min
wän! att akta tiden, Mest i dina blomstrings-
år, Att, då sommarn är förliden, Du af hösten
glädje får.

2. Måt ej tiden efter dagar; Räkna blott
hwad godt du gör, Som, i kraft af dygdens
lagar, Till din ålders pligter hör. Tiden till
din pröfning gifwer Mycket, som du än ej sett.
Hwar minut en profid blifwer För ditt hiera
och ditt wert.

GS 870

Ser nya

W i s o r .

Den Första:

Gofarnes tankar om Glickorna.

Den Andra:

Glickornas tankar om Gofarne.

Den Tredje:

Wisperdalen.

Den Fjerde:

Landtmans-Wisa.

Den Femte:

Bondens wältrefnad och för-
nöjsamhet.

Den Sjette:

T i d e n .

Göteborg,

tryckte hos J. P. Lundström, 1850.

higadum avadg agj vdnq nrg : aarag uaba uig avai
pC 'uag svafpib na 'bvi moj iuoj uirg 2
vial ihijigmo avz nC 'marq sraafij avabuij gal
apz aZ : mar svafvum na rom dle bbyj pC 'marq
uig i uafpa pa qaj pC vjad vradq uig nra
moS 'apj na avafj vafj uC 'vial avgab la pva
pC 'apj suia rom i qvar 'amoc uirg 9

vap suabag
'avag pC vum avapj avag vafva nC i dle
avap apj bvi qunij uag vum avafj uafvaf
mavag vC 'vap sunafjag ap na pC 'avq
avafvum uag pva srafjag agS : vap av qit suaf
pC 'apj vafvaf vum nra nra nra uirg 5

vafvaf vum
vum ap avq : mar srafvum uum rom avaf pC
marq sunafjag uum qia uafvum pC 'marq po
uag po na ap na uag : vafvafvum vafvaf
uig vum avapj 'avag vum 'avaf uag : vafvaf
pva avafvum vafvaf vum avafvaf vum avafvaf 4

avafvaf vum
'bvi up avaf po vafvaf vum avaf 'bvi vafvaf i uum
avafvaf vafvaf 'bvi vafvaf vafvaf vafvaf uag 'uag
uafvaf 'avaf vafvaf vafvafvaf vafvaf 'pva bvi
mo 'bvi vafvaf vafvaf vafvaf : avafvaf vafvaf vafvaf
vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf 3

avafvaf vum
'uafvaf vafvaf po vafvaf avafvaf vafvaf : vafvaf vum
na avaf vafvaf : avafvaf 'uafvaf : vafvaf vum avaf vafvaf
vafvaf 'uafvaf : avafvaf vafvaf po vafvaf vafvaf 'avafvaf
uag vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf : avafvafvaf vafvaf vafvaf
vafvaf 'avaf vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf 2

avafvaf vum
'avafvaf vafvaf vafvaf pC 'pva po vafvaf vafvaf 'pva
uum avaf vafvaf 'pva vafvaf vum vafvaf vafvaf vafvaf 'pva
vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf vafvaf

på en torfva blott. Dig prisar jag — o! en-
dast dig, Gudsfrö! som sett min gömda stig.

2. I vållust och i öfverflöd, Till slut hvem
fann ej tom Den sällhet, världen honom bød
Med all sin rikedom? Och samla du — männ' i
ditt tjäll Den skatt dig säger: du är säll?

3. Nej, högre rymd jag ej begär, An denna
dalen, nej! Jag i min swett är lycklig här: Min
börda trycker ej. Min hydda, utan herrgårdens
namn, Är glädjens eller hvilans samn.

4. Min teg knappt undgått vintrens tvång,
Knappt plogen minkat mig, An lusten fylld af
lärkans sång, Och snäppan gläder sig; Och sålter,
Fogen, dagen ler Mot vådan och mot hvilen ner.

5. Då stamma Fogens såglar opp I ljufsta
harmoni, Och kärlek ljuder topp till topp Hög,
ridelig och fri: Och ömt genljuder Fog och dal
Från lundens ljufwa näcktergal.

6. När hjordarne sin frubba glömt Vid fäl-
tans blomsterrand, Och tiden sina häfver tömt
Utdöfver haf och land; Då ofs min lada hvar,
je qväll, Och glädjen hvilar kring mitt tjäll.

7. Så rider komma, rider fly; Och jag, jag
dalens vän, Jag samma trefnad finner ny —
Och samma fröjd igen. Gudsfrö! mitt hjerta pri-
sar dig: Du lif och glädje skänkte mig.

Bondens wåltrefnad och förnöj- samhet.

1. Jag är så glad, jag är så fri, Min är
den jord jag plöjer. Ej mera maktens tyranni

Göfarnes tankar om Flickorna.

1. Swad flickorna de äro swaga, Som låta
sig af oss bedraga, Och tro att det vår mening
är, I hvarje flicka vara får. Men det är
blott hos oss en wapa, Och borde flickorna sig
mana Att ständigt vara på sin wakt, Ty wi
deras gör' se'n förgift.

2. På balerna wi kurtisera Vår tjo, tjugo,
ja, wäl flera, Och hvarje flicka tror sig lätt
Till göfars hjertan hafwa rätt. Wi skratta
högt åt deras mening Och swär' i broderlig
förening Att kurtisera många fler På nästa
balerna, som fler.

3. Wi göfar äro alla lika, På falskhet, stånd
och smicker rika, Wi skratta jemt åt dem, som
tro Uppriktigheten hos oss bo. Dock ges det
flickor wi högafta, Men detta säga wi dem
sakta; Ty flickor, som ha modesti, Håll' aldrig
på galanteri.

Flickornas tankar om Göfarna.

1. God' göfar! ni d' att beklaga, Som an-
se oss flickor så swaga, Och som förklara, det
ni tro Uppriktigheten hos oss bo. Men det är
blott en gammal saga, Och derpå lår' ni er
bedraga; Tro ej i detta sekulum, Att någon
flicka är så dum.